

[Aage Fogh.]

at Aarsagen til, at man ikke kunde stemme for det, var Dækningsbestemmelserne, hvorved der skulde tages $\frac{1}{2}$ pCt. af Indskud i Banker og Sparekasser. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det, der navnlig vilde have givet noget med Hensyn til Dækning igennem den Periode, der var bestemt, var Bestemmelsen om, at de Aktieselskaber, der gav mere end 6 pCt. i Udbytte, skulde give 10 pCt. af Overskuddet til Krisekassen til Støtte for Landbruget . . . Det ærede Medlem Hr. Krag ryster paa Hovedet. (*Krag: Hvor meget vilde det give?*). Hvor meget det vilde give? Jeg tror nok, at alle, der læser „Børsen“ og andre Blade, har Indtryk af, hvad det vilde give, om de Selskaber, der var i Stand til at give 6 pCt. i Udbytte, skulde give 10 pCt. af Overskuddet til Landbruget. Det havde været rimeligt at gennemføre, men det undlod man, og det vil jeg gerne konstatere ved denne Debat, der antagelig er den sidste, jeg skal deltage i i denne Samling.

Jens Thomsen: Til det foreliggende Forslag har vi stillet fire Ændringsforslag. Det første gaar ud paa at belaste Margarinen med en Afgift af 30 Øre pr. kg.

Ændringsforslaget til § 2 tilsigter at holde den Del af Befolkningen, der daarligst kan taale Forhøjelse, skadesløs, og naar der uddeles Smørkort, vil dette jo ogsaa hjælpe til at modvirke den Overflytning af Forbruget fra Smør til Margarine, som ogsaa vi befrygter vil finde Sted efter Regeringsforslaget. Endvidere foreslaas det at overføre 2 Mill. Kr. til Kødfonden for at skabe Muligheden for at forhøje Kreaturpriserne.

I Ændringsforslag Nr. 3 foreslaar vi at overlade Valutaattester, der kan udstedes paa Grundlag af Eksporten af Smør, Mælk og Ost, til Landbruget.

Under Nr. 4 foreslaar vi en ny Paragraf, der kan benyttes til at begrænse Smørproduktionen, saafremt det mod Forventning bliver nødvendigt. Afgiften paa Margarine foreslaas for at forhindre, at Forbruget flyttes fra Smør til Margarine, og for at forhindre, at Margarineindustrien tager den Fordel, som er tiltænkt Landbruget. Man forudsætter, at Margarineafgiften vil indbringe ca. 20 Mill. Kr. i et Aar. Og for at holde de ubemidlede skadesløse for Forhøjelsen foreslaas det at anvende indtil 4 Mill. Kr. i de 8 Maaneder, Loven er gældende. Smør- og Margarinekortene foreslaar vi skulde lyde paa 75 Øre pr. kg Smør og 30 Øre pr. kg Margarine. Dette staar

netop i Forhold til den Forhøjelse, der foretages.

Endvidere foreslaas der som nævnt af Ordføreren 2 Mill. Kr. til Kødfonden til Aflastning af Udgifterne til gratis Kød, saa Kødudvalget derigennem faar Midler til at hæve Priserne paa Kreaturer til den Højde, der var gældende for de forskellige Kvaliteter i Aaret 1928—29, og disse Priser kan ses i D. L. K.s ugentlige Noteringer. Ved Smørlovens Fremsettelse er Princippet, at Forbrugerne paa Hjemmemarkedet skal betale Produktionspriserne, anerkendt. Kreaturer er ogsaa et af Mejeribrugets Produkter, og derfor bør denne Gren medtages i denne Forbindelse.

For at hæve Eksportpriserne paa Smør, Ost og Mælk foreslaar vi som sagt, at Valutaattesterne overlades til Landbruget til fri Udnyttelse. Den Værdi, der indeholdes i Valutaattesterne, er nemlig en Del af Eksportvarenes virkelige Værdi, og derfor er en Forhøjelse af Eksportpriserne ad denne Vej ingen kunstig Forhøjelse. Naar Landbruget overlader Samfundet Valutaattesterne til fri Udnyttelse af de Produktioner, der allerede opnaar Produktionsprisen for deres Frembringelser, er det kun rimeligt, at Landbruget faar overladt de Valutaattester, der kan taale en Afgift, til Gavn for de Produktioner, der ikke ad direkte Vej kan opnaa Produktionsprisen.

Da der kun bruges ca. 30 pCt. af Smørproduktionen paa Hjemmemarkedet, kan Landbruget ikke med Underskud opretholde den Smørproduktion, der er en Nødvendighed baade af Hensyn til Landbrugets og hele Landets Økonomi.

Ved Gennemførelsen af disse Foranstaltninger vil Smørproduktionen afpasse sig efter Afsætningsmulighederne; men for at være sikker paa, at Smørproduktionen faar den Størelse, som tjener hele Samfundets Økonomi, er Ventilen for Indskrænkningen medtaget. Det er jo naturligt, at vi producerer Smør og Mejeriprodukter af de hjemmeavlede Grovfoderenheder med Indførsel af saa mange Foderkager, som er nødvendige for at udnytte Grovfoderet bedst muligt, men der maa jo tages Hensyn til Forholdene ude i Verden. Vi kan blive tvunget til at foretage en Produktionsindskrænkning, ligesom vi i sin Tid maatte gøre det med Svineproduktionen. En mindre Produktion med Fortjeneste maa foretrakkes frem for en stor, der giver Tab, og derfor har vi indført en Paragraf, der paa en stillfærdig Maade kan indskrænke Rekordproduktionen gennem Anvendelse af et stort Forbrug af Foderkager. Denne Ventil skulde